

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudců Mgr. Heleny Konečné a JUDr. Pavla Kumprechta ve věci

žalobce: **SPOLEK ZA KOCLÉŘOV**, IČ: 22904191
544 62 Vítězná – Kocléřov čp. 56
adresa pro doručování: JUDr. J. N., SPOLEK ZA KOCLÉŘOV
544 62 Vítězná – Kocléřov čp. 56

proti
žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**
Vršovická 65, 100 10 Praha 10
za účasti: obchodní společnosti **KARZIT AUTOMOTIVE, s.r.o.**
Jaromírova 91, 551 01 Jaroměř

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 8. 2017, č. j. MZP/2017/550/28,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalovaným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Krajského úřadu Královéhradeckého kraje ze dne 9. 5. 2017, č. j. KUKHK-12171/ZP/2016-Po, a potvrdil je. Tímto prvoinstančním správním rozhodnutím bylo rozhodnuto podle § 7

odst. 6 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), v platném znění (dále jen „zákon EIA“), o tom, že záměr „*Výstavba nového strojírenského závodu na výrobu kovových dílů pro automobilový průmysl v průmyslové zóně Zboží*“ nebude posuzován podle zákona EIA. Proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 8. 2017, č. j. MZP/2017/550/28, podal žalobce včas žalobu, kterou odůvodnil následujícím způsobem.

I. Obsah žaloby

2. Žalobce nejprve odůvodnil svoji aktivní legitimaci k podání žaloby a shrnul dosavadní průběh správního řízení. Žalované rozhodnutí označil za nesprávné z procesně právních i hmotně právních důvodů. Předně namítal, že rozhodnutí ve věci trpí procesní vadou spočívající v tom, že v něm není vypořádána námitka, podle níž:
3. „*V obou studiích je podrobně popsána technologie výroby, která se skládá z lisování, svařování, lakování, montáže, kontroly, balení a expedice výrobků. Jedině takto také dává výrobní proces smysl. Bude-li lakovna vypuštěna, vznikne technologický a ekonomický nesmysl. To, že i přes zmíněné studie, investor nyní tvrdí, že součástí nového závodu lakovna nebude, je pouze důkazem toho, že si uvědomil, že výstavba lakovny, která podléhá velké EIA, by znamenala nechtěné zdržení zahájení výstavby. Proto byla lakovna vypuštěna v zadání pro Krajský úřad a tím pádem nebyla předmětem posuzování. Jsme přesvědčeni o tom, že se jedná pouze o účelový krok investora, účelové obcházení zákona, jak se vyhnout zpoždění při zahájení stavby a věc řešit tzv. bez lakovny a lakovnu vybudovat následně např. na základě změny stavby před dokončením. V takovém případě by už pak státní orgány rozhodovaly pod tlakem hrozby zmaření velmi vysoké investice a případné dotace. To že investor o takovémto řešení uvažuje, svědčí to, že ve vyjádření oznamovatele k podanému odvolání proti rozhodnutí ze dne 9. 5. 2017, č. j. KUKHK-12171/ZP/2016-Po, na straně 2 uvádí: „Pokud by v budoucnu součástí provozu nebo areálu byla lakovna, bude naše společnost postupovat v souladu s účinnými právními předpisy a před její výstavbou bude provedeno posouzení vlivů na životní prostředí, v jehož rámci odvolatel bude moci vyjádřit své připomínky“.*
4. *S ohledem na výše uvedené požadujeme, aby investiční záměr byl posouzen komplexně, tj. i s ohledem na technologické, ekologické a ekonomické aspekty, protože jediné tak mohou být podle něho vzaty v úvahu veškeré možné dopady na životní prostředí. Není možné povolit výstavbu výrobního závodu, aniž by investor hodnověrně objasnil, kde bude mít dostatečně KAPACITNĚ zajištěno lakování v lakovně schválené EIA“.*
5. K tomu žalobce dodal, že podle přílohy č. 1 zákona EIA spadá záměr do kategorie: „*4.4 Povrchová úprava kovů nebo plastů včetně lakoven, s kapacitou nad 500 tis. m²/rok celkové plochy úprav a musí mít posouzení o vlivech na životní prostředí.*“ Dále poznamenal, že v současné době investor tvrdí, že rekonstrukcí rozšíří své stávající kapacity lakovny v mateřském závodě v Jaroměři. Vzhledem ke kapacitě připravovaného závodu ale není podle něho rozšíření stávajících kapacit bez studie EIA možné, a proto je před výstavbou nového závodu nutné provést studii EIA.
6. Žalobce dále namítal, že nebyly samostatně řešeny námitky odvolání jak předsedy spolku Bc. V., tak i místopředsedy spolku JUDr. J. N., když oba jmenovaní mohou za spolek vystupovat samostatně. Obě podání sice vycházejí ze stejného základu, ale jsou

rozdílná. Bylo odpovězeno pouze na podání místopředsedy spolku JUDr. J. N.. Na podání předsedy spolku Bc. V., kde je rozvedena nutnost mít zajištěno kapacitně lakování v lakovně schválené EIA, nebylo vůbec odpovězeno, a jak výše uvedeno, nebylo projednáno.

7. Žalovaný se rovněž nedostatečně vypořádal s odvolací námitkou, podle které mají být dle územního plánu využity k výstavbě závodu Karsit plochy sloužící k umístění staveb pro výrobu, skladování a manipulaci s materiály, jejichž nároky na přepravu nevyvolávají přetížení místní dopravy a případný negativní vliv jejich technologií a činností nezasahuje mimo hranice areálu. Při jejím posuzování se nestačí vypořádat jen s propustností silnic, ale je třeba zvažovat i imise vznikající dopravou. Tedy posuzovat vliv připravované dopravy do závodu na životní prostředí a veřejné zdraví v dané lokalitě, včetně posouzení vlivu technologií a činností na okolí. Objektivního posouzení lze přitom dosáhnout jen zpracováním EIA, zvláště pak, když již byly v současnosti některé sledované limity překročeny.
8. Žalobce uzavřel žalobu s tím, že kromě uvedených procesních pochybení bylo rozhodnuto ve věci na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu, když v rozptylové studii byly použity neaktuální údaje a zcela chybí dostatečné vypořádání se s námitkami emisního a imisního zatížení předmětného území. V této souvislosti žalobce poukazoval na překročení limitů rakovinotvorné látky benzopyrenu.
9. Vzhledem k uvedenému žalobce navrhoval žalované rozhodnutí zrušit a věc mu vrátit k dalšímu řízení.

II. Vyjádření žalovaného k žalobě

10. Žalovaný se vyjádřil k žalobě podáním ze dne 29. 11. 2017. Označil v něm námitku, podle které musí být lakovna součástí záměru (výstavby závodu), jen za spekulaci, když podle spisových podkladů, tj. především z obsahu oznámení, vyjádření dotčených samosprávných celků a dotčených správních úřadů a závěru zjišťovacího řízení, není lakovna součástí záměru. Konstatoval, že v rámci řízení nemůže předjímat, zda výroba bude v budoucnu sestávat i z dalších technologických procesů.
11. K námitce, že samostatně nevypořádal „námitky odvolání“ předsedy spolku Bc. V. a místopředsedy spolku JUDr. N., když oba učinili samostatná podání a oba mohou dle žalobce za spolek vystupovat samostatně, žalovaný uvedl, že mu bylo prvoinstančním správním orgánem předloženo pouze jediné podání, a to ze dne 28. 5. 2017, podepsané JUDr. J. N., místopředsdou spolku. Jiné „odvolání“ neobdržel.
12. Žalovaný však obdržel dvě podání žalobce (spolku), obě datovaná dnem 17. 8. 2017 (viz položky č. 7 a č. 8 správního spisu žalovaného), a to v reakci na výzvu k vyjádření se k podkladům rozhodnutí o odvolání ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu. Jedno podání je podepsáno předsdou spolku, druhé jeho místopředsdou. Nevyplývaly z nich však žádné nové relevantní skutečnosti.
13. Pokud jde o vypořádání se s námitkou týkající se hrozby přetížení místní dopravy, žalovaný uvedl, že součástí oznámení záměru byla i pasáž věnovaná vlivům dopravy (část B.3.1.2 a část D. oznámení), přičemž oznámení vycházelo z rozptylové studie zpracované společností Kovoprojekta Brno a. s. V závěru této studie je konstatováno, že „lze předpokládat plnění imisních limitů s dostatečnou rezervou...“, „imisní limit $B(a)P(\text{benzoapyren})$...je na části oblasti překročen a na části plněn. Imisní příspěvky této

znečišťující látky jsou u nejbližší obytné zástavby minimální - 0,8 % imisního limitu. S modernizací vozového parku lze předpokládat i snižování stávajícího imisního pozadí a postupné plnění imisního limitu na celé ploše území.“

14. Součástí správního spisu je také vyjádření Krajské hygienické stanice k oznámení záměru. Vyjádření se zabývalo problematikou hluku a imisí, je souhlasné se záměrem a není v něm požadavek na posouzení záměru dle zákona EIA. Žalovaný vycházel v rozhodnutí z výše uvedených podkladů a s jejich závěry se ztotožnil. Společnost Kovoprojekta Brno a. s. se jako zpracovatel oznámení a současně i rozptylové studie obšírně vyjádřila i k otázce dopravy (viz str. 4 a 5 napadeného rozhodnutí). Uvedené podklady jsou podrobné, přesné a věrohodné, žalovaný nemá o jejich relevanci žádné pochybnosti. Naproti tomu žalobce vznáší námitky spíše v rovině obav, dohadů a spekulací, které nelze ve správním řízení zohledňovat. Vzhledem k tomu označil žalovaný žalobu za nedůvodnou.

III. Jednání krajského soudu

15. Krajský soud projednal žalobu při jednání dne 22. 5. 2018. Účastníci řízení při něm setrvali na svých dosavadních stanoviscích. Žalobce nad rámec žaloby a k dotazům krajského soudu dále uvedl, že se v dané lokalitě bude nacházet rovněž obchvat města Dvůr Králové nad Labem. K hlukové studii z března 2017 namítal, že vycházela z podkladů, které jsou staré 16 let. Umístění předmětné stavby v dané lokalitě sice nemá za vysloveně v rozporu s územním plánem, ale považuje její umístění v dané funkční ploše za velice nevhodné, neboť se v ní nemůže nacházet průmyslová stavba, která ohrožuje životní prostředí. Žalobce se domnívá, že tato záruka nebyla u projednávané stavby správními orgány dostatečně prokázána, a to právě v důsledku absence EIA. Považuje za technologický nesmysl, aby u zamýšlené výroby lakovna nebyla.
16. Pověřená pracovnice žalovaného uvedla, že pokud jde o problematiku lakovny, vycházely správní orgány z předložených podkladů a v nich lakovna součástí záměru nebyla. Před vydáním žalovaného rozhodnutí dostali účastníci možnost znovu se k jeho podkladům vyjádřit. Žalobce podal tato vyjádření dvě, ale ani v jednom z nich nebylo nic nového oproti obsahu podaného odvolání. Rozptylovou studii označila za stále aktuální a nebyly proti ní vzneseny žádné námitky. Odkázala rovněž na platné stanovisko Krajské hygienické stanice k věci. Poukázala rovněž na rozšíření předmětu žaloby při tomto jednání, a to námitkami ohledně neaktuálnosti hlukové studie a nesouladu umístění dané stavby s územním plánem.
17. Zástupce osoby zúčastněné na řízení se ztotožnil s přednesenou argumentací žalovaného a s odůvodněním napadeného rozhodnutí. Uvedl, že předmětem daného řízení není posuzování souladu předmětné stavby s územním plánem, ale posuzování vlivu této stavby na životní prostředí. Zdůraznil, že lakovna není součástí projektové dokumentace a investor ji nemíní v daném objektu vybudovat. Na důkaz tohoto svého tvrzení předložil soudu vyjádření Městského úřadu Dvůr Králové nad Labem ze dne 21. 5. 2018, technickou zprávu vypracovanou Ing. T. K. a dále 3 půdorysy závodu, a to z března 2017, listopadu 2017 a března 2018 (i z nich dle zástupce osoby zúčastněné plyne, že závod lakovnu obsahovat nebude). Ohledně žalobcem zmíněných studií je toho názoru, že je v nich pouze konstatováno, že dnes naměřené hodnoty se v zásadě neliší od hodnot naměřených před 16 ti lety, nikoliv, že by studie vycházely z takto starých podkladů.

18. K dotazu soudu zástupce osoby zúčastněné na řízení uvedl, že jim předložené výkresy půdorysu závodu byly pořízeny jako podklady realizační dokumentace (nejsou součástí dokumentace pro územní či stavební řízení). Závěrem dodal, že společnost KARZIT AUTOMOTIVE, s.r.o., je pouze subdodavatel dílů pro konečný výrobek, kterým je osobní automobil. V daném závodě bude probíhat lisování, svařování a montáž dílů, jejichž je subdodavatelem. Povrchová úprava těchto dílů je závislá na mnoha faktorech, zejména na druhu použitého materiálu. Při výrobě se stále více využívá hliníku, který již na následné povrchové úpravě není závislý, není tedy již nutné jej lakovat bezprostředně po výrobě. Pokud by se někdy v budoucnu vytvořila nutnost rozšířit daný závod o lakovnu, muselo by tomu samozřejmě přecházet samostatné posouzení vlivu této stavby na životní prostředí.

IV. Skutková zjištění a právní závěry krajského soudu

a) Skutkový stav věci

19. Dne 30. 3. 2017 obdržel prvoinstanční správní orgán žádost o zahájení zjišťovacího řízení dle zákona EIA pro záměr „*Výstavba nového strojírenského závodu na výrobu kovových dílů pro automobilový průmysl v průmyslové zóně Zboží*“. Její přílohou bylo Oznámení záměru podle přílohy č. 3 zákona o EIA.
20. Podáním ze dne 6. 4. 2017 zahájil správní orgán zjišťovací řízení, přičemž podle § 6 odst. 6 zákona o EIA zaslal Oznámení daného záměru dotčeným správním orgánům, konkrétně Krajské hygienické stanici Královéhradeckého kraje, České inspekci životního prostředí, Oblastnímu inspektorátu Hradec Králové, Městskému úřadu Dvůr Králové nad Labem a dotčeným územním samosprávným celkům – Městu Dvůr Králové nad Labem a Královéhradeckému kraji. Kopie oznámení byla zaslána Ministerstvu životního prostředí.
21. Krajský úřad Královéhradeckého kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, se vyjádřil k předloženému Oznámení záměru v podání ze dne 25. 4. 2017, č. j. KUKHK-12171/ZP/2017-Po. Konstatuje v něm, že předmětem záměru je výstavba nového strojírenského závodu na výrobu kovových dílů a že se v novém areálu předpokládá lisování, svařování a montáž dílů pro automobilový průmysl. K věci se vyjádřil z hlediska nakládání s odpady, ochrany vod, ochrany ovzduší, ochrany přírody a krajiny, ochrany zemědělského půdního fondu, ochrany pozemků určených k plnění funkce lesa a z hlediska integrované prevence s tím, že proti záměru nemá připomínky.
22. Ve správním spisu je dále vyjádření k Oznámení daného záměru, které vydala Krajská hygienická stanice Královéhradeckého kraje dne 21. 4. 2017 pod č. j. KHSHK 10859/2017/HOK. HK/Hr. Konstatuje v něm, že po zhodnocení záměru s požadavky předpisů v oblasti ochrany veřejného zdraví souhlasí s předmětným záměrem. V jeho odůvodnění se mimo jiné uvádí, že: „*V novém areálu se předpokládají hlavní technologické operace – lisování, svařování, montáž a logistika určené pro automobilový průmysl (výroba opěr sedadel, karosářských dílů a dalších montážních podskupin....Podkladem pro vyhodnocení dopadu záměru na zdraví obyvatel v lokalitě jsou samostatné odborné studie – hluková a rozptylová studie a hodnocení zdravotních rizik. Hlukovou studii vypracovala společnost Akustika Praha, s.r.o. (následuje uvedení jejího obsahu včetně konstatování, že „Pro ověření současných hlukových poměrů v lokalitě bylo provedeno 24. 1. 2017 kontrolní měření hluku na 5 místech v nejbližším okolí záměru v noční době (-) Vzhledem k tomu, že*

daným úsekem komunikace projíždělo podle výsledků sčítání dopravy již před 1. 1. 2001 stejný počet vozidel, je možné použít pro hodnocení korekci pro starou hlukovou zátěž, která nebude překročena. K ověření výsledků hlukové studie, která představuje pouze teoretický výpočet, je nutno ve zkušebním provozu provést kontrolní měření hluku ze stacionárních zdrojů hluku, i související dopravy akreditovanou, nebo autorizovanou osobou v chráněném venkovním prostoru staveb nejbližší obytné zástavby v noční době.“

23. Krajská hygienická stanice Královéhradeckého kraje se dále zabývala ve vyjádření Rozptylovou studií, která byla vypracována společností Kovoprojekta Brno, a. s., v březnu 2017. Konstatuje, že obě studie byly podkladem i pro posouzení vlivu imisní a hlukové zátěže záměru na zdraví obyvatel, které vypracovala MUDr. H. K. ze Státního zdravotního ústavu v březnu 2017. Závěrem uvedla, že „Oznámení bylo posouzeno z hlediska možných zdravotních rizik pro obyvatelstvo dle § 30 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů s tím, že z hlediska ochrany veřejného zdraví nepožaduje Krajská hygienická stanice Královéhradeckého kraje záměr dále posuzovat dle zákona EIA.“
24. K záměru neměla připomínek ani Česká inspekce životního prostředí ve svém vyjádření dne 24. 4. 2017 z hlediska ochrany ovzduší, ochrany vod, odpadového hospodářství a ochrany přírody.
25. Stejná stanoviska zastal i Městský úřad Dvůr Králové nad Labem ve svém vyjádření ze dne 25. 4. 2017 z hlediska ochrany přírody a krajiny, vodního hospodářství, ochrany zemědělského půdního fondu, lesního hospodářství, myslivosti, památkové péče, dopravy na pozemních komunikacích, ochrany ovzduší, odpadového hospodářství a civilní ochrany.
26. Souhlasně se k Oznámení o záměru vyjádřil dne 10. 4. 2017 i Královéhradecký kraj
27. V průběhu zjišťovacího řízení obdržel krajský úřad od dotčených orgánů veřejné správy samá souhlasná stanoviska se záměrem, která jsou rozvedena v odůvodnění prvoinstančního správního rozhodnutí. Vzhledem k tomu vydal správní orgán rozhodnutí, podle něhož uvedený záměr nebude posuzován podle zákona EIA. Proti tomuto rozhodnutí podal podle obsahu správního spisu odvolání žalobce, podepsané místopředsedou Spolku za Kocléřov JUDr. J. N. a datované dnem 28. 5. 2017. Jiné odvolání ve správním spisu není. O uvedeném odvolání rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím.

b) Právní závěry krajského soudu

28. Žalobce, zastoupený při podání žaloby svým místopředsedou, předně namítal, že se žalovaný nevypořádal s námitkou, že je třeba posoudit záměr komplexně. Konkrétně poukazuje na část vyjádření se předsedy spolku Bc. P. V. ze dne 17. 8. 2017 k podkladům rozhodnutí v rámci odvolacího řízení, začínající na straně druhé, 11. řádku shora, v níž poukazuje, co se technologie výroby týče, že nemá-li jít o technologický a ekonomický nesmysl, tak že lakovna nemůže být z nového závodu vypuštěna. Respektive, že ji investor stavby vypustil záměrně, aby se vyhnul posouzení záměru podle zákona EIA.
29. K uvedené námitce krajský soud uvádí, že lakovna není součástí projednaného záměru. Není s ní uvažováno ani v žádné ze studií, které jsou v dokumentaci záměru a již jen vzhledem k tomu dlužno mít tuto námitku za bezpředmětnou pro výsledek zjišťovacího řízení. To, co žalobce namítá, je tak čistě spekulativní povahy. Krom toho není věcí orgánů veřejné správy na úseku životního prostředí a územního plánování zasahovat do vlastních podnikatelských záměrů investorů, tedy organizovat jim podnikatelskou činnost jako výrobu, hodnotit její ekonomické dopady, finanční otázky, funkčnost apod., s výjimkou regulace prostřednictvím územních plánů. K tomu skutečně není co dodat s výjimkou toho, že pokud by se snad v budoucnu záměr investora změnil, jak žalobce naznačuje, tedy že by chtěl přistoupit k realizaci lakovny v daném prostoru, tak že by k tomu potřeboval přivolení příslušných orgánů veřejné správy. Obava z nějakého obcházení příslušných zákonných ustanovení je tedy lichá.
30. Dále je v žalobě namítáno, že nebyly samostatně „řešeny námitky odvolací jak předsedy spolku Bc. V., tak i místopředsedy spolku JUDr. J. N.. Oba mohou za spolek vystupovat samostatně. Obě podání sice vycházejí ze stejného základu, ale jsou rozdílná. Bylo zodpovězeno pouze na podání místopředsedy spolku JUDr. J. N.. Na podání předsedy spolku Bc. V., kde je rozvedena nutnost mít zajištěno kapacitně lakování v lakovně schválené EIA, nebylo vůbec odpovězeno a jak výše uvedeno, nebylo projednáno.“
31. K tomu třeba nejprve uvést, že podle § 30 odst. 1 a 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (správní řád), v platném znění, činí jménem právnické osoby úkony ten, kdo je k tomu oprávněn v řízení před soudem podle zvláštního zákona, tedy podle zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, přičemž v téže věci může za právnickou osobu současně činit úkony jen jedna osoba. Jak je pak uvedeno v komentáři Správního řádu, autora JUDr. Josefa Vedrala, Ph.D., vydaného v červnu 2006 nakladatelstvím BOVA POLYGON, Praha, na straně 235, výraz „*v téže věci současně*“ znamená, že jde o jednání za právnickou osobu při tomtéž úkonu a jde o to, aby se jednatelská oprávnění fyzických osob provádějících v řízení procesní úkony za právnickou osobu pokud možno nepřekrývala a neodporovala si navzájem, resp. aby se takové situace vyloučily, neboť správní orgán nemůže hrát roli arbitra mezi fyzickými osobami jednajícími za právnickou osobu.
32. Protože žalobce je právnickou osobou (je spolkem), je z uvedeného zřejmé, že se nechoval souladně s uvedeným zákonným ustanovením. Bylo-li podáno odvolání proti prvoinstančnímu správnímu rozhodnutí prostřednictvím místopředsedy žalobce, který se rovněž vyjádřil k podkladům rozhodnutí v odvolacím řízení, a to dokonce ve stejný den, jako předseda spolku (pokud ovšem nejde ve skutečnosti o nějaký podkladový pracovní materiál k dané věci, když obě vyjádření si jsou obsahově hodně podobná), přičemž žalobu podal rovněž místopředseda spolku, dalo by se předpokládat, že je to

právě on, kdo byl pověřen jeho zastupováním. S ohledem na zmíněný § 30 odst. 2 správního řádu ostatně ani nelze očekávat, že samostatná podání různých členů spolku v téže věci budou vyřizována samostatně, když by fakticky představovala stále jen jednoho účastníka řízení. Je přitom s podivem, že tento tvrzený nedostatek nenapadl sám předseda spolku osobně. Pokud však místopředsedovi spolku vadí nevypořádání se s otázkou lakovny, bylo na ni krajským soudem odpovězeno výše, a to právě v kontextu vyjádření se k podkladům rozhodnutí o odvolání podaného předsedou spolku. Lakovna nebyla a není předmětem záměru.

33. Nedůvodnou shledal krajský soud i poslední z námitek, podle které má být záměr umístěn do plochy sloužící k umístění staveb pro výrobu, skladování a manipulaci s materiály, jejichž nároky na přepravu nevyvolají přetížení místní dopravy a případný negativní vliv jejich technologií a činností nezasahuje mimo hranice areálu. To je skutečnost, kterou nikdo nezpochybňuje, včetně příslušného orgánu územního plánování, tedy Městského úřadu Dvůr Králové nad Labem, který ve svém stanovisku ze dne 20. 3. 2017, č. j. MUDK-VÚP/24997-2017/bre8557-2017, uvedl, že záměr je podle územního plánu situován v zastavitelné ploše ZO40 s funkcí „*Plochy výroby a skladování – lehký průmysl (VL)*“, která slouží k umístění staveb pro výrobu, skladování a manipulaci s materiály, jejichž nároky na přepravu nevyvolávají přetížení místní dopravy a případný negativní vliv jejich technologií a činností nezasahuje mimo hranice areálu.“ Naplnění uvedeného požadavku platné územně plánovací dokumentace bude ovšem zkoumáno až v územním řízení, tedy jde o námitku předčasnou a obecnou. Dosavadní výsledky (viz Hluková studie a Rozptylová studie) realizaci záměru nevylučují.
34. S ohledem na výše uvedené krajský soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst 7 s.ř.s. zamítl.

V. Náklady řízení

35. Žalobce nebyl úspěšný ve věci, nemá tudíž právo na náhradu nákladů řízení (viz § 60 odst. 1 s.ř.s.) a žalovaný se práva na náhradu nákladů řízení vzdal. Proto bylo ve výroku II. tohoto rozsudku rozhodnuto, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
36. Osoba zúčastněná na řízení má podle § 60 odst. 5 s.ř.s. právo na náhradu jen těch nákladů, které by jí vznikly v souvislosti s plněním povinností, které jí soud uložil. Žádné takové náklady osobě zúčastněné na řízení nevznikly. Krom toho osoba zúčastněná na řízení náhradu nákladů řízení ani nepožadovala (viz III. výrok tohoto rozsudku).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 22. května 2018

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu